

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 1380/2019-28

SODBA
V IMENU LJUDSTVA

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

26.5. 2022

Podpis pristojne
sodne osebe:

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnica in sodnika dr. Damjan Gantar kot predsednik ter Jure Likar in mag. Nadja Marolt kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke:

....., št. pr. ur. o. o. v Ljubljani, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete stranke: 1

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-84/2019/3 z dne 26. 7. 2019, v delu, ki se nanaša na tožečo stranko,

na seji **26. maja 2022**,

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi in se 1. točka izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-84/2019/3 z dne 26. 7. 2019 odpravi v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, ter se zadeva v tem delu vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 382,47 EUR v 15 dneh od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka delno ugodila prosilkini pritožbi tako, da je odpravila prvo točko izreka odločbe Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu (v nadaljevanju NAKVIS) št. 090-1/2018-34 z dne 18. 2. 2019 in odločila, da je NAKVIS dolžan prosilki v 31 dneh od vročitve izpodbijane odločbe v elektronski obliki posredovati dva učna načrta visokošolskih študijskih programov s prekritimi imeni in priimki oseb v rubriki „sestavljavec učnega načrta“ (1. točka izreka). V preostalem delu je pritožbo zavrnila (2. točka izreka) in ugotovila, da ni bilo posebnih stroškov postopka (3. točka izreka).
2. NAKVIS je z navedeno odločbo zavrnila zahtevo prosilke za posredovanje dveh učnih načrtov visokošolskih strokovnih študijskih programov (1. točka izreka), ugodila njeni zahtevi za posredovanje sedmih učnih načrtov (2. točka izreka) in delno ugodila zahtevi tako, da se pri posredovanju dveh učnih načrtov na izvlečkih iz zapisnikov prekrije osebno ime in strokovni naslov zapisnikarja ter osebno ime in habilitacijski naziv podpisnika izvlečka zapisnika (3. točka izreka). Ugotovila je še, da stroški postopka bremenijo organ (4. točka izreka).
3. Iz uvodnih ugotovitev tožene stranke je razvidno, da zahtevane informacije sodijo v delovno področje NAKVIS, zaradi česar so v obravnavani zadevi izpolnjeni pogoji iz 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Presodila je, da so podani pogoji za obstoj izjeme iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre po njeni oceni za poslovno skrivnost tožnice in visokošolskega središča. Ugotovila je še, da v zvezi z obravnavanima študijskima programoma ni podana izjema iz tretjega odstavka

6. člena ZDIJZ, saj gre za zasebna visokošolska zavoda, ki se financirata iz lastnih in ne javnih sredstev.
4. V nadaljevanju je tožena stranka opravila test interesa javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ. Ugotovila je, da so zahtevani učni načrti obvezna sestavina vloge za akreditacijo študijskega programa in sestavni del s tem povezane odločbe NAKVIS. Zato je vsebina teh načrtov pomembna z vidika presoje, ali študijski program ustreza standardom za pridobitev javne veljavnosti, na podlagi katere študent po zaključku študija prejme listino o doseženi izobrazbi. Javna veljavnost programa pa je po stališču tožene stranke bistvena za odgovor na vprašanje, ali obstaja javni interes za dostop do učnih načrtov.
 5. Iz nadaljnjih ugotovitev je razvidno, da Zakon o visokem šolstvu sicer ne predvideva dolžnosti objave učnih načrtov. Vendar po mnenju tožene stranke nad akreditacijskimi postopki pred NAKVIS v nasprotnem primeru ne bi bilo ustreznega nadzora, kar zmanjšuje korupcijska tveganja ter povečuje vestnost, poštenost in skrbnost.
 6. Po presoji tožene stranke je javni interes za razkritje učnih načrtov večji od interesa zasebnih zavodov za varstvo poslovne skrivnosti, saj na njih temeljijo študijski programi, ki omogočajo javno veljavno izobrazbo. Ugotavlja, da obstajajo močni in konkretni argumenti za razkritje zahtevanih informacij, ki predstavljajo dodano vrednost za študente in širšo družbeno skupnost, v katere interesu je kakovostno, strokovno in napredno visokošolsko izobraževanje, kar se doseže s transparentnostjo zahtevanih informacij. Meni, da je prizadeta človekova pravica pridobiti si ustrezno izobrazbo, če študenti nimajo informacij o učnem načrtu javno veljavnega študijskega programa, saj jim je odvzeta možnost presoje, ali tak načrt ustreza njihovim željam, sposobnostim in ciljem izobraževanja. V tem primeru pa se ne morejo svobodno odločiti o izbiri študija, saj so vezani na informacije, ki jim jih ponujajo visokošolski zavodi.
 7. V zvezi s presojjo testa javnega interesa se tožena stranka sklicuje na prosilnine navedbe, da učne načrte potrebuje v raziskavi, ki je ciljni raziskovalni projekt, financiran z javnimi sredstvi, izbran na javnem razpisu in zasnovan na podlagi javnega interesa, ki je bil izražen v razpisu. Navedeno po presoji tožene stranke samo po sebi govori v prid prostemu dostopu do zahtevanih učnih načrtov, saj je to pomembno za javno razpravo in svobodo izražanja, ki temelji na natančnem informiranju ljudi o možnosti izobraževanja, izmenjavi mnenj in stališč. Zato je sprejela stališče, da je v obravnavani zadevi poseg v poslovno skrivnost sorazmeren z interesom javnosti, da se seznanijo z zahtevanimi učnimi načrti, na podlagi katerih je NAKVIS podelil javno veljavnost študijskima programoma tožnice in visokošolskemu središču.

Povzetek tožbenih navedb

8. Zoper izpodbijano odločbo je tožnica vložila tožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava, zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter bistvenih kršitev določb upravnega postopka. Toženi stranki očita, da je z izvedbo testa interesa javnosti prekoračila svojo stvarno pristojnost preizkusa odločbe NAKVIS, saj testa interesa javnosti ni mogoče opraviti po uradni dolžnosti, ampak le v primeru zatrjevanega močnejšega interesa, česar pa prosilka ni storila.
9. Po tožničinem prepričanju je tožena stranka posplošeno presojala obstoj interesa javnosti. Meni, da iz izpodbijane odločbe ni razvidno, za katero javnost gre in kakšna škoda bi ji nastala zaradi nerazkritja. Toženi stranki očita, da ni navedla razlogov (1) v zvezi z ogroženostjo življenjsko pomembnih vrednot, (2) pomembnostjo zahtevanih učnih načrtov za javnost in (3) javnim interesom, izraženim v razpisu, ki je bil podlaga prosilkini raziskavi.
10. Tožnica se ne strinja s stališčem tožene stranke o obstoju javnega interesa (ker gre za učne načrte, na katerih temeljijo veljavni študijski programi, ki omogočajo javno veljavno izobrazbo). Meni, da niso jasni razlogi, zaradi katerih je dokument pomemben za javnost. Trdi, da so vsi pomembnejši podatki o učnih načrtih javno objavljeni v akreditacijskih poročilih. Po njenem prepričanju že zakonski predpisi zagotavljajo ustrezno preglednost postopka pred NAKVIS, saj poteka po natančno določenih pravilih. Poleg tega naj bi bile ključne informacije javno dostopne, zaradi česar za preglednost in zaupanje v delovanje neodvisnega in samostojnega organa naj ne bi bila potrebna dostopnost do zahtevanih učnih načrtov.
11. Z nadaljnjimi tožbenimi navedbami tožnica izraža stališče, da nedostopnost do zahtevanih dokumentov ni v nasprotju s pravico iz 57. člena Ustave RS. Meni, da je z njim vsakemu posamezniku zagotovljena enaka možnost, da po končani obvezni osnovnošolski izobrazbi glede na svoje želje in sposobnosti nadaljuje z ustreznim izobraževanjem, zaradi česar svobodna odločitev o izbiri študija v primeru nedostopnosti zahtevanih učnih načrtov ne more biti omejena.
12. Po tožničinem prepričanju je zaradi posplošenega sklicevanja na prosto dostopnost do zahtevanih učnih načrtov, ki jo narekujejo potrebe raziskave, ob odsotnosti tehtanja pravic, ki sta v navzkrižju, podana absolutna bistvena kršitev določb postopka. Trdi, da z nedostopnostjo do učnih načrtov ni prizadeta kakovostna javna razprava ali svoboda izražanja, ki v obravnavani zadevi tudi sicer ne ustreza standardu življenjsko pomembnih vrednot, v primeru ogroženosti katerih bi bil podan javni interes za razkritje. Sodišču predlaga, naj zavrne prosilkino pritožbo, podrejeno pa, da odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponoven postopek. Priglaša stroške postopka v upravnem sporu.

Povzetek odgovora na tožbo

13. Tožena stranka trdi, da ni presegla svoje pristojnosti, saj mora test interesa javnosti opraviti zaradi pravilne uporabe materialnega prava. Pojasnjuje, da se je prosilka v pritožbi sklicevala na javni interes.
14. Z nadaljnjimi navedbami tožena stranka ponavlja stališče, da v obravnavani zadevi razlogi, zaradi katerih so dokumenti poslovna skrivnost, niso večji od javnega interesa za razkritje zahtevanih informacij. Ne strinja se s tožničnimi navedbami, da ni podlage za razkritje poslovnih skrivnosti že zato, ker presojo akreditacije opravlja skupina strokovnjakov po vnaprej določenem postopku, ki sam po sebi zagotavlja ustrezno preglednost. Meni, da dostop do vsebine učnih načrtov predstavlja bistvo učinkovitega nadzora nad delovanjem organa. Trdi, da je treba prosto dostopnost do učnih načrtov razlagati v funkciji kakovostne javne razprave in svobode izražanja.

Povzetek pripravljalne vloge

15. Tožnica je v pripravljalni vlogi popravila tožbeni predlog tako, da je sodišču predlagala odpravo izpodbijane odločbe v prvi točki izreka, ki se nanaša nanjo, in zavrnitev pritožbe prosilke v delu, ki se nanaša na tožnico, podrejeno pa odpravo izpodbijane odločbe v prvi točki izreka, ki se nanaša na tožnico, in vrnitev zadeve v ponoven postopek.

Prizadeta stranka

16. Sodišče je po prvem odstavku 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) v postopek kot prizadeto stranko pritegnilo tudi *---* ki na tožbo, odgovor na tožbo in tožničine pripravljalne vloge ni odgovorila.

Presoja tožbe

K I. točki izreka:

17. Tožba je utemeljena.
18. Predmet upravnega spora je odločitev tožene stranke, da mora NAKVIS v elektronski obliki posredovati učne načrte poimensko določenega tožničinega visokošolskega študijskega programa.
19. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da v upravnem sporu odloča o zakonitosti dokončnega upravnega akta (2. člen ZUS-1), pri čemer je glede preizkusa

dejanjskega stanja vezano na tožbene navedbe (prvi odstavek 20. člena ZUS-1). V teh pa je izraženo tožnično stališče, da je zaradi pomanjkljive obrazložitve izpodbijane odločbe glede obstoja prevladujočega interesa javnosti podana bistvena kršitev določb postopka. Menila je namreč, da tožena stranka s tega vidika ni določno opredelila vsebine javnega razpisa¹ in v njem izražene javnega interesa.

20. Glede na navedena izhodišča sodišče pri presoji zakonitosti izpodbijane odločbe ni upoštevalo sicer po uradni dolžnosti pridobljenih listin z naslovoma "Javni razpis za izbiro raziskovalnih projektov Ciljnega raziskovalnega programa „CRP 2017“ v letu 2017" (v nadaljevanju javni razpis) in "Sklep o oblikovanju Ciljnega raziskovalnega programa „CRP 2017“ v letu 2017" (v nadaljevanju sklep), saj se tožena stranka nanju v obrazložitvi ni določno sklicevala in ni presojala njune vsebine. V nasprotnem primeru, če bi bili navedeni listini vzeti v obzir, bi bil namreč presežen okvir obravnavanega upravnega spora. Ob takem stanju stvari pa je sodišče lahko odločilo brez glavne obravnave, saj so se tožnični dokazni predlogi v vlogi z dne 22. 9. 2021 (redna številka 25)² nanašali ravno na omenjeni listini. Poleg tega so se vse stranke tega upravnega spora že pred omenjeno tožnično vlogo pisno odpovedale glavni obravnavi (279.a člen Zakona o pravnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).
21. V obravnavani zadevi je treba najprej odgovoriti na vprašanje, ali je tožena stranka z izvedbo testa interesa javnosti presegla svojo pristojnost.
22. S tem v zvezi pa po presoji sodišča ni pravilno sklicevanje na 21. člen ZDIJZ³. Ta določba je namreč sistemsko umeščena v 2. točko IV. poglavja ZDIJZ, ki od 15. do 26. člena ureja posebne procesne določbe glede postopanja s pisno zahtevo za dostop ali ponovno uporabo informacije javnega značaja. Gre torej za zakonske določbe, ki zavezujejo le organ prve stopnje in ne opredeljujejo obsega presoje zakonitosti na prvi stopnji izdane odločbe, saj se pritožbeni postopek skladno s četrtem odstavkom 27. člen ZDIJZ izvaja po določbah Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). To pomeni, da so meje pritožbenega

¹ S tem povezane ugotovitve izpodbijane odločbe so razvidne iz 7. točke obrazložitve te sodbe.

² Z navedeno vlogo je tožnica odgovorila na dopis z dne 13. 9. 2021, s katerim je sodišče seznanilo stranke, da je pridobilo javni razpis in sklep.

³ Drugi odstavek 21. člena ZDIJZ določa: „Če se prosilec v zahtevi sklicuje na prevladujoč javni interes za razkritje v skladu z drugim odstavkom 6. člena ZDIJZ ali če predstojnik ali uradna oseba oceni, da je potrebno uporabiti to določbo, o zadevi na predlog predstojnika odloči (1) vlada, če je zavezan organ državne uprave, državnega tožilstva ali državnega pravobranilstva, oseba javnega prava, katere ustanovitelj je država, nosilec javnih pooblastil ali izvajalec javne službe na državni ravni; (2) vrhovno sodišče, če je zavezano sodišče; (3) svet samoupravne lokalne skupnosti, če je zavezan organ samoupravne lokalne skupnosti, oseba javnega prava, katere ustanovitelj je samoupravna lokalna skupnost, nosilec javnih pooblastil ali izvajalec javne službe na ravni samoupravne lokalne skupnosti; (4) organ sam, če ne gre za organe iz prejšnjih alinej“.

Četrty odstavek 21. člena ZDIJZ določa: „V primeru iz drugega in tretjega odstavka 21. člena je dovoljena pritožba v skladu s 27. členom ZDIJZ“.

preizkusa določene z drugim odstavkom 247. člena ZUP, iz katerega je razvidno, da organ druge stopnje preizkusi določbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon.

23. Iz okoliščin obravnavane zadeve je razvidno, da organ prve stopnje ni presojal prevladujočega javnega interesa, ki ga prosilka v zahtevi niti ni zatrjevala⁴, v pritožbi pa je le posplošeno navedla, da zahteva podatke v javnem interesu, in da je tožnica v odgovoru na pritožbo obsežno podala razloge, zaradi katerih meni, da prevladujoč javni interes ni podan. Vendar pa je zmotno tožničino stališče, da tožena stranka kot pritožbeni organ ne sme po uradni dolžnosti izvajati testa interesa javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ, če o tem ni odločal organ prve stopnje. V skladu z navedeno zakonsko določbo je namreč treba izvesti test interesa javnosti v primeru izpolnjenosti pogoja za obstoj izjeme od prostega dostopa, med drugim zaradi varstva poslovne skrivnosti, katere obstoj v obravnavani zadevi ni sporen. Ob upoštevanju logične metode razlage navedene zakonske določbe in izhodišč 247. člena ZUP je bila tožena stranka torej dolžna izvesti obravnavni test ravno zaradi ugotovitve, da so podani zakonski razlogi za nerazkritje zahtevanih informacij. Določba 6. člena ZDIJZ je namreč materialno pravno jedro ZDIJZ, ki ureja izjeme od osnovnega načela prostega dostopa in izjeme od izjem prostega dostopa do informacij javnega značaja⁵. To pomeni, da tožena stranka zaradi presoje, da je organ napačno uporabil navedeno zakonsko določbo, ni prekoračila svoje pristojnosti, ko je na podlagi prvega odstavka 252. člena ZUP⁶ odpravila odločbo in sama rešila zadevo. Zato ne gre za primer, ko bi odločanje tožene stranke po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ pomenilo ustavno nedopustno presenečenje za stranko.⁷
24. Ob upoštevanju navedenega je v obravnavani zadevi sporno, ali je tožena stranka pravilno presojala obstoj javnega interesa iz drugega odstavka 6. člena ZDIJZ.

4 Drugi in tretji odstavek 17. člena ZDIJZ določa obvezno vsebino zahteve za dostop do informacij javnega značaja, ki se glasi: „V zahtevi za dostop do informacij javnega značaja mora prosilec opredeliti: 1. informacijo, s katero se želi seznaniti, in 2. na kakšen način se želi seznaniti z vsebino zahtevane informacije (vpogled, prepis, fotokopija, elektronski zapis). Prosilcu pa ni treba pravno utemeljiti zahteve, ali izrecno označiti, da gre za zahtevo za dostop do informacij javnega značaja.“ Iz citirane določbe torej javno izhaja, da prosilec ni dolžan v zahtevi za dostop javnega značaja navesti prevladujočega javnega interesa.

5 Nataša Pirc Musar, Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list, Ljubljana, 2017, prvi odstavek komentarja na strani 118.

6 Glasi se: „Če organ druge stopnje ugotovi, da so bili v odločbi prve stopnje zmotno presojeni dokazi, da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali da je bil napačno uporabljen pravni predpis, na podlagi katerega je bilo odločeno o zadevi, ali če spozna, da bi bilo treba po prostem preudarku izdati drugačno odločbo, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in sam reši zadevo.“

7 Erik Kerševan, Zakon o splošnem upravnem postopku s komentarjem, 2. knjiga, Uradni list, Ljubljana, 2020, prvi odstavek na str. 613: „V primeru drugačne materialnopravne presoje je treba upoštevati dejstvo, da vsaka bistvena sprememba pravne podlage za odločitev, na katero se nobena stranka v postopku ni sklicevala in nanjo stranka ob potrebni skrbnosti ni mogla računati, pomeni ustavno nedopustno presenečenje za stranko.“

25. V skladu s 5. členom ZDIJZ so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam, vendar navedeni zakon za takšen načelen prost dostop do teh informacij določa izjeme. Prvi odstavek 6. člena ZDIJZ taksativno določa enajst izjem od dostopa do zahtevanih dokumentov, zaradi katerih lahko organ v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca. Tako lahko med drugim ravna tudi v primeru iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Vendar poslovna skrivnost po ZDIJZ ni zavarovana absolutno, temveč se dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, razen v petih taksativno naštetih primerih, ko se test interesa javnosti ne uporabi (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ). Izjema poslovne skrivnosti ne spada med te primere.
26. V skladu z novejšo sodno prakso⁸ je pravni pojem javnega interesa nedoločen pravni pojem, ki ga je treba vsebinsko napolniti v vsakem konkretnem primeru. Javni interes je abstrakten in splošen, kaže pa se kot zahteva po preglednosti, odprtosti delovanja in v zavezi organov javnega sektorja, da deluje odgovorno in skrbno pri odločanju o pomembnih zadevah in pri porabi javnih sredstev.⁹ Javni interes se kaže tudi v odprti razpravi o pomembnih družbenih temah. Podan je v vseh vrstah situacij, v katerih je izražena potreba po odgovornosti in transparentnosti odločanja, in ki sprožajo javno razpravo. Javni interes je močan na primer v situacijah, ki se navezujejo na pridobivanje ali porabo javnih sredstev, javno varnost, javno zdravje, odgovornost in transparentnost odločanja, ki sprožijo javno ali parlamentarno razpravo ipd.¹⁰ Test interesa javnosti se uporabi tudi v primerih, ko bi z njegovo pomočjo odkrili nekaj, kar bi pripomoglo k širši razpravi in razumevanju nečesa pomembnega za javnost.
27. S tem v zvezi je treba pojasniti, da sta lahko namen prosilca in njegova vloga v prvi vrsti pomembna z vidika presoje, ali je zakonska omejitev uresničevanja pravice dostopa do informacij javnega značaja dopustna.¹¹ Pomembna pa sta lahko tudi v okviru presoje, ali je kljub zakonski omejitvi dostopa do informacij

8 Npr. sodba Upravnega sodišča RS opr. št. I U 1951/2017-21 z dne 9. 10. 2019, sodba Upravnega sodišča RS opr. št. I U 1520/2016 z dne 3. 7. 2019.

9 Glej tudi Jasna Rupnik, Test javnega interesa lahko odpira tudi informacije o javnih sredstvih, Pravna praksa, št. 23, 2012, str. 14.

10 Prav tam.

11 V okviru ustavnega pojma informacije javnega značaja iz drugega odstavka 39. člena Ustave je varovan dostop do tistih informacij javnega značaja, ki lahko po svoji naravi oziroma vsebini vplivajo na učinkovito izvrševanje pravice do svobode izražanja. Vendar pravica dostopa ni absolutna, saj lahko zakonodajalec določi primere, ko dostop do informacij javnega značaja ni dopusten. V zvezi z dopustnostjo takšne omejitve pa je treba pri presoji vpliva omejitve dostopa do informacij javnega značaja na učinkovito izvrševanje pravice do svobode izražanja upoštevati tudi vlogo upravičenca in namen, s katerim zahteva informacijo, in sicer mora informacije zahtevati zaradi izvrševanja pravice do širjenja informacije (sodba Ustavnega sodišča v združenih zadevah U-I-45/16-50, Up-321/18-48, Up-1140/18-38 in Up-1244/17-38 z dne 16. 9. 2021).

javnega značaja mogoče dostop do zahtevane informacije dovoliti, ker je za razkritje podan javni interes.¹² Ta je podan v situacijah, v katerih je izražena potreba po odgovornosti in transparentnosti, kaže pa se tudi v odprti razpravi o pomembnih družbenih temah. Zato bolj kot bo namen prosilca, da pridobiva informacije zaradi obveščanja javnosti in sprožanja javne razprave, močnejši bo javni interes za razkritje informacij javnega značaja, za katere sicer velja zakonska izjema od prostega dostopa.

28. Z ozirom na navedena izhodišča tožnica utemeljeno opozarja na posplošeno stališče tožene stranke, "da je prosta dostopnost do zahtevanih učnih načrtov potrebna že zaradi raziskave, financirane z javnimi sredstvi, in javnega interesa, ki je bil izražen v javnem razpisu, na podlagi katerega je bila izbrana omenjena raziskava, saj navedeno dejstvo že samo po sebi govori v prid prostemu dostopu do zahtevanih učnih načrtov". Tudi po presoji sodišča iz razlogov izpodbijane odločbe niso razvidne (vsebinske) okoliščine raziskave, vsebina javnega razpisa, v javnem razpisu izražen javni interes, povezava med zahtevanimi učnimi načrti in raziskavo prosilke, potrebnost učnih načrtov za navedeno in intenzivnost prizadetosti interesa javnosti v primeru nerazkritja informacij. Zato izpodbijana odločba nima vseh sestavin odločbe po 214. členu ZUP, v skladu s katerim mora obrazložitev upravne odločbe namreč obsegati navedbo o dejstvih, ugotovljeno dejansko stanje in dokaze, na katere je le-to oprto, razloge, odločilne za presojo posameznih dokazov, navedbo določb predpisov, na katere se opira določba, in razloge, ki jih glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo, kakor tudi razloge, zaradi katerih ni bilo ugodeno kakšnemu zahtevku. Če je obrazložitev upravne odločbe takšna, da te vsebine nima, stranki namreč ni dana možnost za učinkovito pravno varstvo.¹³ Glede na navedeno bi moralo biti iz razlogov izpodbijane odločbe razvidno, na podlagi katerega javnega razpisa je prosilka izvajala raziskavo, konkretno opredeliti javni interes ter povezavo med zahtevanimi učnimi načrti in raziskavo prosilke in določno opredeliti, ali je v obravnavani zadevi javnemu interesu bolj zadoščeno z razkritjem ali nerazkritjem informacije. Ker tožena stranka tega ni storila, je podana absolutna bistvena kršitev določb postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena ZUP v zvezi s tretjim odstavkom 27. člena ZUS-1.
29. Glede na navedeno je sodišče skladno s 3. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek

¹² V skladu z drugim odstavkom 6. člena ZDIJZ je mogoče ne glede na izjeme, določene v prvem odstavku navedenega člena, dovoliti dostop do zahtevane informacije, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije.

¹³ Obrazložitev avtoritativne odločitve je namreč eno pglavitnih pravil upravnega (procesnega) prava v smislu omejevanja nadrejene oblasti in njene zlorabe ter možnosti pravnega in posebej sodnega varstva (Glej tudi Komentar zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d. o. o., Ljubljana 2020, 2. knjiga, str. 443, 1. točka).

(tretji odstavek istega člena), v katerem bo morala odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti (četrti odstavek 64. člena ZUS-1). V tem okviru bo morala skladno s prvim odstavkom 139. člena ZUP ugotavljati dejansko stanje in izvajati dokaze o vseh dejstvih, pomembnih za izdajo odločbe, tudi o tistih, ki v postopku še niso navedena¹⁴. Ob takem stanju stvari se sodišče ni opredeljevalo do ostalih tožbenih ugovorov.

30. Sodišče ni odločalo v sporu polne jurisdikcije, saj podatki postopka glede na podano bistveno kršitev določb postopka za to ne dajejo zanesljive podlage, pri čemer tožnica ne utemeljuje, zakaj bi ji nov postopek pri pristojnem organu prizadel težko popravljivo škodo (prva točka prvega odstavka 65. člena ZUS-1).

K II. točki izreka:

31. Povrnitev stroškov postopka v upravnem sporu je urejena v določbi 25. člena ZUS-1. Če sodišče tožbi ugodi, se tožnici glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožnica pa je v postopku imela pooblaščenko, ki je odvetniška družba, se ji priznajo stroški v višini 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika). Tožnica je morala v postopku stvar dodatno pojasnjevati z obrazloženo vlogo, zato se ji priznajo še stroški v višini 10 % od navedenega zneska, torej 28,50 EUR, kar skupaj z zahtevanim 22 % DDV (v višini 68,97 EUR) znese 382,47 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika), plačana sodna taksa za postopek pa bo vrnjena po uradni dolžnosti (opomba 6.1. c Taksne tarife Zakona o sodnih taksah; ZST-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 26. maj 2022

Predsednik senata:
dr. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pritožnega sodne senata

¹⁴ Navedbe tožnice v drugem odstavku 3. strani vloge z dne 22. 9. 2021.